



הקטיגור א.ל. שמרון
"אני מאשים את יעקובוביץ!"

הסניגור בן-ימיני והחוקר רוזנשטיין
"אני מאשים את המשטרה!"

טרת תל אביב. מאז ואילך עמדו כאילו זה מול זה במאבק המשכתי הקשה והמסובך הזה ששמו "המקרה בין מאיר" התביעה הכללית הנעזרת בחוקרי המשטרה מצד אחד והסניגור בעל הטמפרמנט ועוזרו המומחה לחקירת פשעים מצד שני.

החיפוש אחר האמת

כדי לברר את אמתות האלבי שמסר יעקובוביץ יצאו קפלן וולפסון, כשהוא נאשם גלוי אליהם, לאותו שביל המורכב מכפר הדסים, אשר בו פגשו לדבר ריו, יעקובוביץ בקצין שהסיעו לתל אביב. הם פגשו במקום את השומר שלמה ארליך, שסיפר להם, כי באותו לילה לא עברה מכונית בשביל. הם המשיכו את דרכם למחנה הצבאי ושם הצביע יעקובוביץ על בית, שבו קנה אותו יום סגירות וגוון. רביסרן ברמן, מפקד המחנה, הסביר להם, כי במקום זה אין קונים סגירות. דברים אלה הביאה התביעה לבית המשפט כהזמנה, והסתעפה בעדים. מהמחנה נסעו החוקרים לרחוב דיוגנוף ויעקובוביץ הצביע על הבית 145, אשר אליו נכנס הקצין שהסיעו לתל אביב. בעל הבית, נתן איניכוביץ, העיר אחר כך, כי בביתו לא מתגורר קצין צבא או משטרה. הגט שבאחד החדרים מתגוררת חיילת.

בקפה אשר ברחוב רענן

הצד הבא של החקירה היא בכון אחר לגמרי. בדעתם כי יעקובוביץ הוא מהעדה היוונית החלו "לחטט" בחוגים אלה. בקפה "רענן" אשר ברחוב רענן הכירו את יעקובוביץ בשם "גרגורי" היינו — היווני. אברהם גילסובר, מוכר הסגירות בבית הקפה, העיד כי ראה באותו ערב את יעקובוביץ בתוך בית הקפה משחק ב"ששיש" עד שעה שמונה, ואילו אדם אחר מבין יושבי המקום ידע לספר כי ראה את הנאשם עד שעה 11 באותו ערב.

בהיותם משוכנעים, כי הצליחו להזמין את האלבי שמסר יעקובוביץ להגנתו, החלו החוקרים לחפש את החומר הנ"ל עובדתי, שיוכל לשמש הוכחה, כי הנ"ל איש הוא שביצע את הפשע ב"גן מאיר". ד"ר הרברט נוסבוים, כימאי, בקטרילוג וסרולוג, שהתמחה במשך שנים בבדיקות משפטיות, נתבקש על ידי החוקרים לערוך מספר בדיקות. כל המוצגים, המקלות, הבגדים וכו' הועברו למעבדתו כדי שייקבעו סוגי הדם שנמצאו על הבגדים. לפי זה ביקשו לקבוע אם הדם שנמצא על בגדיהם של המנוח, הצעירה והנאשם זהה; מהי הדרך שבה נוצרו הכתמים (אשר נאשם עצמו לא הצליחו לקבוע בודאות את טיב הכתמים שעל חולצתו, מאחר שהיא היתה אחר כביסה, כאשר באה המשטרה לביתו. כמו כן לא נמסר בבית המשפט על ידי עד איוה שהוא, כאילו היה יעקובוביץ מגואל בדם; בשעה שבאה המשטרה למקום שרר חושך ולדברי העדים עמד הנאשם במרחק מה מן המקום). מטרתה של בדיקה אחרת ש"ר ד"ר נוסבוים היתה לקבוע על פי סימנים מסוימים, שנמצאו על בגדיה של הצעירה ועל פי בדיקה שנערכה אצל הנאשם, אם אמנם הוא הוא שאנ"כ. המומחה ד"ר נוסבוים שהעיד אח"כ בבית המשפט קבע, כי הנאשם הוא עקר ואילו גם הסימנים, שנמצאו על הבגדים מוכיחים מצב ביולוגי דומה של האדם שגרמם.

סימפוזיון מדעי ו"מודוס אופרנדי"

(כל אלה העסיקו את החוקרים ימים ולילות ובמשך חדשים הלכו ונצטברו על שלחנותיהם של קציני המשטרה מזה והסניגור מזה — ספרי מחקר לסוגיהם השונים. הדיונים הארוכים ש"נערכו אח"כ בבית הדין המחוזי בתל אביב הוכירו לפרקים סימפוזיון מדעי, כשגם הקטיגור וגם הסניגור מראים בקיאות במדע הרפואי ומצטטים מתוך ספרים דעות של מומחים.)



רחוב תחכמוני 14
הכתובת התאימה למציאות...

קפה "רענן"
...אך האלבי לא החזיק מעמד



הסניגוריה מאשימה את המשטרה

תוך כדי משפט מסובך זה השמיע הסניגור כמה וכמה פעמים דעות שלי-ליות על החקירה של המשטרה, אשר לדבריו "מעוררת ספקות רציניים ביחס

"מודוס אופרנדי" -- הוא שם ידוע למדי לחוקרי פשעים. פירושו "שיטת המבצע" והכוונה להשערה, כי רוב ה"פשעים החוזרים על מעשיהם, נוהגים לבצעם על פי אותה שיטה עצמה והיא, השיטה, עלולה לשמש מפתח. גם על כך חשבו החוקרים, כאשר, בחטטם בדינים וחשבונות, נתקלו במקרה דומה להתקפה של 21 באוגוסט, שאירע באר"ת גן מאיר כמה חודשים קודם לכן. סרן צבא, שהותקף על ידי אדם אלמוני, בשעה שישב עם בחורה בגן, הוזמן למסדר ויהוי. הסרן ביקש לזהות את הנאשם על ידי מישוש שריריו, מאחר שבמקרה שלו הוא נאבק עם המתקיף בחשכת הלילה. הסרן מסר אחר כך כי האישה שהתקיפה היה דומה לנאשם על פי מבנה גופו.

הנקודה הפסיכודוגמית

בינתים הצליחה המשטרה לגלות את הבחורות, שתמונתיהן נמצאו, לדברי התביעה, בביתו של יעקובוביץ. התברר כי התמונות נגנבו מהן בהודמנו יות שונות ביחד עם ארנקיהן בגן מאיר, כאשר ישבו או שכבו על הדשא. אח"כ דות מהן טענו במשטרה, כי הפצים אחרים, שנעלמו עם ארנקיהן הוחזרו להן בדואר. בנקודה זו ראתה החקירה גם חלק של "שיטת הביצוע" וגם מפתח פסיכולוגי, שעלול להעיד על אופיו של האדם.

לפי סברה זו, יעקוביץ הוא "ד"ר יעקיל ומר הייד". אם גנב ארנקים והחזיר אח"כ חלק מן הפצעים לקרבי נותיו, הרי יכול גם להיות שהתנפל על הצעירה בגן-מאיר ואח"כ קרא בעצ"מו למשטרה...

לאחר שתי חקירות מוקדמות, שנע"רכו בפני שני שופטים חוקרים (אחת מהן נתבטלה בגלל סבות פורמליות) הובאה סוף סוף הפרשה לבית המשפט המחוזי בתל אביב כשפרקליט המדינה בעצמו, א.ל. שמרון, אדם גבה-קומה ולכאורה קר מזג ומתון, קיבל את הקטיגוריה לידו. כל החומר על העדות יות הרבות הובא על ידי התביעה נגד הנאשם, היושב בשקט בתאו ועוקב בהתענינות אחר מהלך המשפט. לעומת כל האשמות והחומר העובדתי שהובא נגד שולחו, טוען סניגורו של הנאשם, כי יעקובוביץ הוא חף מפשע. טענת עו"ד בן-ימיני היא כי כל הבדיקות שנעשו על ידי המשטרה "אינן שוות" ונעשו בצורה מרושלת.